

Konserwacja Obiektów Zabytkowych
Mirosława Koutny-Giedrys
71-693 Szczecin, ul. Krańcowa 16
Rzecznik Ogólnopolskiej Rady Konserwantów Dzieł
Sztuki nr 139/93

DOKUMENTACJA KONSERWATORSKA

RATUSZ W NOWYM WARPNIE

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH ELEWACJI

Zlecniodawca:

Pracownia Projektowa Konserwacji Zabytków Sp. z o.o.
71-084 Szczecin ul. Zielonogórska 35

Opracowała:

Mirosława Koutny-Giedrys

Szczecin 2023

I. Informacje wstępne

1. OBIEKT - Ratusz

obiekt wpisany do rejestru zabytków pod nr A-424 z dnia 15 listopada 1956r. r. (Kl.V.-0/79/56), dawny numer rejestru – 178.

2. LOKALIZACJA - Nowe Warpno, 72-022, pl. Zwycięstwa 1

3. PODSTAWA OPRACOWANIA

- Wizja lokalna w lutym 2023r.
- Dokumentacja fotograficzna: Pracownia Projektowa Konserwacji Zabytków Sp. z o.o.
- Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa Ośrodka Dokumentacji Zabytków w Warszawie opracowana przez mgr Cezarego Nowakowskiego i Waldemara Witka BSiDK Szczecin w 2000 r.
- Opracowanie historyczne, autor: mgr Krystyna Kroman, oprac. w 1959 r.
- Dokumentacja konserwatorska opracowana przez mgr Sławomirę Zadros – Kułagę listopad 2010r.
- Zalecenia konserwatorskie wydane przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Szczecinie w dn. 07 października 2022 r. (znak: ZN.5152.23-1.2022.AB)

4. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

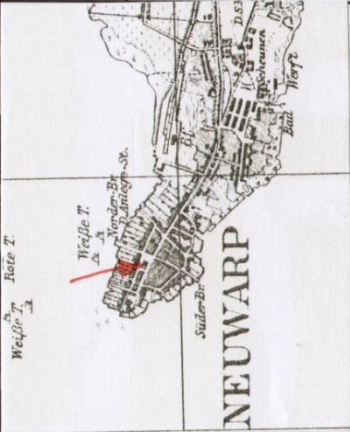
Przedmiotem opracowania jest program prac konserwatorskich elewacji ratusza w Nowym Warpnie.

5. OPRACOWANIE: Mirosława Koutny-Giedrys

II. Zakres opracowania

Opracowanie obejmuje program prac konserwatorskich elewacji ratusza w Nowym Warpnie.

Celem niniejszego opracowania jest rozpoznanie i ocena stanu zachowania elewacji obiektu oraz opracowanie programu prac konserwatorskich do remontu.

OŚRODEK DOKUMENTACJI ZABYTKÓW W WARSZAWIE													KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA												
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	Nr
1. Obiekt																									
RATUSZ													2. Czas powstania 1697 r.												
																									
																									
3. Miejscowość NOWE WARPNO																									
4. Adres Nowe Warpno pl. Zwycięstwa 1 p-ta 72-022																									
nr działki																									
nr hipoteczny																									
5. Przynależność administracyjna województwo zachodniopomorskie																									
gmina Nowe Warpno																									
6. Poprzednie nazwy miejscowości Neuwarp (do 1945 r.)																									
7. Przynależność administracyjna przed 1 VI 1975 r. województwo szczecińskie																									
powiat Szczecin																									
8. Właściciel i jego adres Urząd Miasta i Gminy pl. Zwycięstwa 1 72-022 Nowe Warpno																									
9. Użytkownik i jego adres Urząd Miasta i Gminy pl. Zwycięstwa 1 72-022 Nowe Warpno																									
10. Rejestr zabytków Nr 478 data 15.11.1956 r.																									

Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa Ośrodka Dokumentacji Zabytków w Warszawie opracowana przez mgr Cezarego Nowakowskiego i Waldemara Witka BSiDK Szczecin w 2000 r.

II. Historia obiektu

Na przestrzeni wieków ratusz był wielokrotnie rozbudowywany, przebudowywany, remontowany, modernizowany, a co miało wpływ na jego bryłę, architekturę, wystrój oraz rozwiązania materiałowo – konstrukcyjne:

- 1697 r. – budowa ratusza w obecnej formie, po zniszczeniu w pożarze wcześniejszego budynku ratusza w 1697 r.
- 1816 r. – remont budynku obejmujący prawdopodobnie m.in. wykonanie nowego pokrycia hełmu wieży, (wskazuje na to data uwieczniona na chorągiewce iglicy hełmu)
- 1900-45 r. – wymiana pokrycia hełmu wieży z blachy na łupek
- 1948 r. – zaprzestanie użytkowania budynku z uwagi na jego zły stan techniczny
- 1956 r. – wpis budynku do rejestru zabytków
- 1959 r. – wykonanie inwentaryzacji budynku i opracowania historycznego
- 1961 – 67 r. – projekty techniczno – robocze i ich aktualizacje remontu ratusza
- 1965 – 68 r. – remont budynku i remizy, po którym wznowiono użytkowanie ratusza
- 1976 r. – wykonanie projektu remontu i wzmocnienia konstrukcji wieży
- 1984 r. – wymiana schodów z parteru na I piętro
- 1994 – 96 r. – remont ratusza w zakresie konstrukcji wieży, konstrukcji dachu ratusza, zmiany pomieszczeń
- 2010 r. – projekt budowlany remontu ratusza
- 2011-2012 r. – remont ratusza wraz z przebudową nawierzchni placu Zwycięstwa

Fot. 1. Nowe Warpno - ratusz 1900-1905, fotopolska.eu.

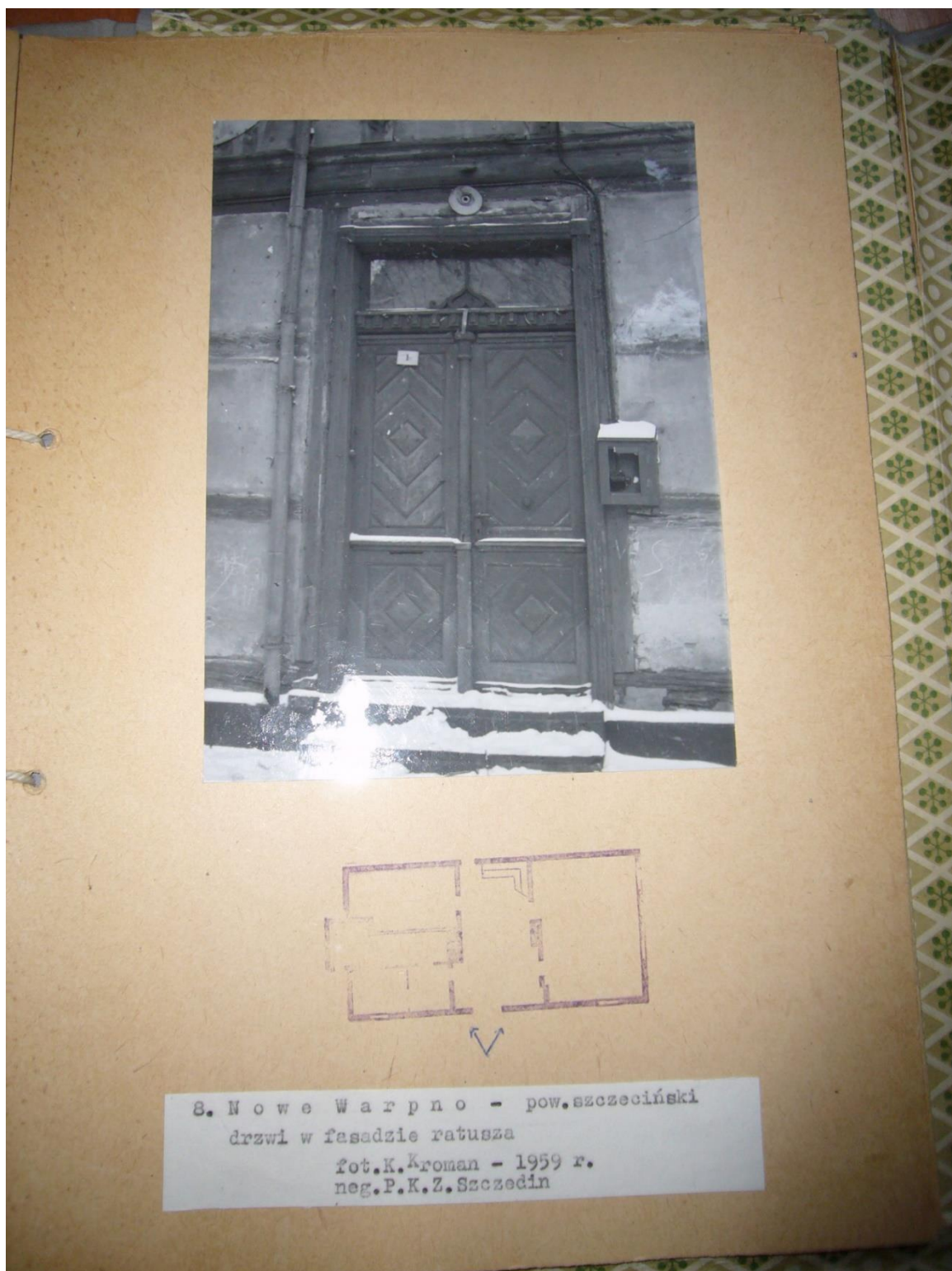
Fot. 2. Nowe Warpno - Ratusz 1900 -1910, fotopolska.eu.

Fot. 3. Nowe Warpno – ratusz 1913, fotopolska.eu.

Fot. 4. Nowe Warpno – ratusz 1938-1940, fotopolska.eu

Fot. 5. Drzwi wejściowe, opracowanie historyczne Krystyna Kroman

III. Opis i lokalizacja obiektu

Ratusz zlokalizowany jest centralnie, na rynku (obecnie pl. Zwycięstwa), równolegle do kierunku osi głównej historycznego układu urbanistycznego i osi całego półwyspu, jaki zajmuje miasto. Budynek ratusza o konstrukcji ryglowej został wzniesiony w 1697 roku, po wielkim pożarze miasta w 1692 roku (dawny ratusz spłonął). Jest to budynek o konstrukcji czteroosiowej z kwadratową wieżą zegarową. Wszystkie skrzydła zostały zbudowane w technice ryglowej.

Obiekt rozplanowany na rzucie prostokąta, II-kondygnacyjny z IV-kondygnacyjną wieżą od zachodu, wtopioną do połowy w korpus główny budynku. Budynek przykryty wysokim dachem dwuspadowym. Wieża z barokowym hełmem z ośmioboczną latarnią.

Konstrukcja szkieletowa wykonana jest z drewna dębowego, łączonego na kołki, pokryta farbą kolorze ciemnego brązu. Wypełnienie kwater stanowi cegła ceramiczna (wtórna, z przełomu XIX/XX wiek) wykończona tynkiem cementowo-piaskowym i farbą silikonową w kolorze białym. Pierwotna ryglowa konstrukcja ścian remizy, została przemurowana - w obrębie parteru – cegłą ceramiczną i otynkowana. Podziały elewacji tworzy nieregularna siatka słupów i rygli, a zastrzały znajdują się jedynie w parterze ścian szczytowych elewacji wieżowej na szerokości skrajnego pola oraz w parterze i na piętrze przeciwległej elewacji szczytowej w środkowej partii konstrukcji. Drewno w części nosi ślady obróbki ręcznej. Tynkowane pola są nieregularne i w wielu miejscach, szczególnie elewacji wejściowej – południowo-zachodniej – wypaczone.

Konstrukcja dachu drewniana, dach nad częścią główną – dwuspadowy, kryty dachówką karpiówką. Wieża zwieńczona jest ośmiobocznym hełmem, o łagodnych spływach, opartym na kwadratowej podstawie. Wysoka, otwarta na wszystkie kierunki drewniana latarnia przykryta jest mniejszym hełmem z iglicą.

Od północnej strony do ratusza przylega budynek dawnej remizy, zbudowanej na początku XX w. obiekt zintegrowany funkcjonalnie z magistratem. Remiza parterowa, kalenicowa; tylko w części zachodniej wystawka z prostopadłym do kalenicy dachem, zwieńczona sygnaturką. Pierwotnie budowla ryglowa, ściany parteru przemurowano w latach 60. XX w.

IV. Stan zachowania

Po przeprowadzonych wcześniej remontach elewacji obiektu, w chwili obecnej stan zachowania wymaga przeprowadzenia prac remontowych w obrębie drewnianej konstrukcji, kwater wypełnienia oraz stolarki okiennej i drzwiowej.

Drewno konstrukcji miejscami osłabione, wymaga wzmocnienia lub uzupełnienia. Powierzchnia drewna pokryta farbą w kolorze ciemnego brązu. Farba przetarta, miejscami do drewna. Drewno miejscami spękane, z widocznymi śladami napraw.

Wypełnienie konstrukcji ceglane, zostało otynkowane dwoma rodzajami tynku, starszy wapienno-piaskowy o grubej frakcji wypełniacza oraz wierzchni w formie cienkiej warstwy cementowej. Tynk miejscami uległ uszkodzeniu, odsłaniając głębsze warstwy wyprawy. Powstałe odparzenia i uszkodzenia tynku powstały w wyniku naprężeń na styku pierwotnego i wtórnego tynku. W wielu miejscach powierzchnia tynku spękana z widocznymi szpachlowaniami / naprawy/. Tynk zacierany na gładko, malowany farbą w kolorze białym. Farba na płycinach miejscami poprzecierana, miejscami położona w grubej warstwie tworząc nienaturalną powłokę.

Partia cokołowa wykonana z zaprawy cementowo-wapiennej, pomalowana białą emulsyjną farbą, powierzchnia zabrudzona, zaplamiona zainfekowana glonami.

Stolarka okienna wtórna, dębowa i sosnowa, wymieniona w trakcie prac w latach 1967/68. Drewno w większości zdegradowane, wypaczone, nieuszczelnione, zmurszałe, zawilgocone, parapety drewniane zainfekowane glonami. Stolarka okienna jest w złym stanie technicznym, z racji zniszczenia

klasyfikuje się do wymiany z powtórzeniem oryginalnego wzoru / konstrukcja okna, podziały, profile/.

Stolarka drzwiowa /drzwi wejściowe/ – wtórna, wykonana w trakcie prac w latach 1967/68. Drzwi wejściowe wykonane z drewna sosnowego bez oryginalnych elementów dekoracyjnych. Drewno pokryte złuszczącą się farbą w kolorze brązowym, dolna część skrzydeł przegniła. Drzwi wejściowe na wieżę wykonane z drewna sosnowego, przetarcia farby na drewnie i zawiasach, skorodowana listwa dolna. Stolarka drzwiowa w blendach dobudowy, wtórna, stan dobry.

V. Oczekiwane efekty prac

W wyniku planowanych prac przywrócone zostaną właściwości techniczne i walory estetyczne obiektu. Przeprowadzone zostaną prace naprawcze drewnianej konstrukcji, kwater wypełnienia oraz stolarki okiennej i drzwiowej.

Niniejszy program zawiera propozycje konserwatorskie, które pozwolą przywrócić dawny wygląd obiektu, przy zachowaniu wymogów ochrony substancji zabytkowej, zgodnie ze współczesną wiedzą konserwatorską.

Oceniając stan zachowania obiektu należy przyjąć następujący program konserwacji ścian zewnętrznych ratusza.

VI. Program prac konserwatorskich

A. Elementy drewniane konstrukcji ryglowej

1. Wykonanie dokumentacji zdjęciowej stanu zachowania przed rozpoczęciem prac.
2. Oczyszczenie powierzchni drewna z resztek powłok z powłok malarskich metodą chemiczno-mechaniczną przy pomocy preparatów o właściwościach: konsystencja pasty, zmiękczająca powłokę farby, ulegający biodegradacji / wykonaniu prób/ z doczyszczaniem drewna metodami ściernymi.
3. Dezynfekcja drewna /stare i nowe drewno, które zostanie wbudowane/ przy pomocy preparatu nie zawierającego chloru, czyszczącego samoczynnie, o dużym spektrum działania / na glony, mchy, pleśnie/ , bez zmywania wodą po aplikacji / zgodnie z instrukcją/.
4. Dezynsekcja drewna /drewno stare i nowe wbudowane w 2011/2012 roku/ przy pomocy preparatu zwalczającego owady i larwy, preparat dobrej penetracji w strukturę drewna.
5. Wymiana zniszczonych elementów konstrukcji: nowe drewno dębowe klasy D30, wysezonowane, zaimpregnowane ciśnieniowo preparatem o właściwościach: ciekły, solny środek ochrony drewna na bazie nieorganicznych związków miedzi i boru oraz organicznych składników, odporny na wymywanie i wpływy atmosferyczne. Środek ma za zadanie zabezpieczyć drewno przed grzybami i owadami, trudny do wymycia.
6. Łączenie elementów drewna na klej poliuretanowy odporny na wilgoć i wkręty niekorodujące.
7. Naprawa płytkich uszkodzeń / m.in. pęknięć/ - wzmocnienie struktury drewna preparatem żywicznym bezrozpuszczalnikowy, dwukomponentowy preparat do konsolidacji drewna, na bazie żywicy epoksydowej, gęstość (20 °C) około 1,07 g/cm³, lepkość (w temp. 20 °C) około 100 mPas, o zdolności głębokiej penetracji w strukturę ze względu na niską lepkość.

8. Uzupełnienie płytkich ubytków bezrozpuszczalnikową masą wypełniającą/wyrównawczą 2K o właściwościach: wysoka wytrzymałość na ściskanie, izolacja pary wodnej, niewielki ciężar właściwy, bardzo dobra podatność na modelowanie, możliwe malowanie w celu konsolidacji kolorystycznej, gęstość (20 °C) ok. 0,93 g/cm³,.

9. Scalenie kolorystyczne drewna wraz z zabezpieczeniem przed działaniem czynników atmosferycznych farbą kryjącą matową o właściwościach: materiał silnie kryjący, elastyczna powłoka, nie łuszczy się, powłoka odporna na alkalia, powłoka odporna na wpływ czynników atmosferycznych, reguluje wilgotność drewna, produkt niskorozpuszczalnikowy, o łagodnym zapachu, w kolorze brązowym NCS S 7010-Y70R (analogicznie jak kolor istniejący).

B. Wypełnienie konstrukcji ryglowej

1. Dezynfekcja powierzchni zaatakowanych przez glony przy pomocy preparatu do usuwania bakterii, grzybów, glonów o właściwościach: działanie długotrwałe, bez działania hydrofobizującego, nie zawiera metali ciężkich, poprzez pędzlowanie lub natrysk.

2. Oczyszczenie powierzchni wypełniających konstrukcje z powłok malarskich metodą chemiczno-mechaniczną przy pomocy preparatów o właściwościach: konsystencja pasty, nie zawierający N-metylo-pyrrolidonu, CKW i alkaliów, ulegający biodegradacji, gęstość (20 °C) 1,04 kg/l, lepkość około 7000 mPas, odczyn pH (20 °C) z doczyszczaniem metodami ściernymi lub parą wodną.

3. Tynki osłabione strukturalnie do usunięcia lub wzmocnienia preparatem opartym na estrach etylowych kwasu krzemowego, nie hydrofobizującym podłoża, o dużej głębokości wnikania, preparat dobrać w zależności od stopnia zniszczenia zaprawy, nasycenie preparatem i pozostawienie na okres 4 tygodni w warunkach podwyższonej wilgotności: pędzlowanie lub natrysk "mokre w mokre" do momentu nasycenia impregnatem osłabionej powierzchni.

4. Rysy i spękania w zachowanych tynkach uzupełniać metodą „żyłowania", rysy i spękania pogłębić, wypełnić elastyczną masą silikatową (biały zagęszczony grunt zawierający wypełniacze kwarcowe, do wypełniania rys o właściwościach: bardzo wysoka paroprzepuszczalność, wysoka przyczepność do mineralnych, możliwość różnorodnego opracowania nawierzchni, wg PN EN 1062-1:2005 - przepuszczalność wody W2 (średnie >0,1 ≤0,5), przepuszczalność pary wodnej: V2 (Sd > 0,14m), gęstość ok. 1,7 kg/dm³

5. Wykonanie nowych tynków lub ich uzupełnienie na bazie tynków z zapraw trassowych. Tynk podkładowy z zaprawy wapienno - trassowej i tynk nawierzchniowy wapienno -trassowy o właściwościach: sucha fabryczna zaprawa tynkarska, wyprodukowana z użyciem wapna hydraulicznego, reńskiego trassu, niewielkiej ilości białego cementu oraz frakcjonowanych kruszyw 0-0,5 mm lub 0-0,6 mm, mikrowłókien zbrojących oraz specjalnych dodatków dla polepszenia własności produktu, wysoka elastyczność i przyczepność, bardzo wysoka paroprzepuszczalność, biały lub fabrycznie barwiony, parametry techniczne - ziarno 0,5 mm lub 0,6 mm, wytrzymałość na ściskanie: ok. 3,5 N/mm², współczynnik przepuszczalności pary wodnej $\mu \leq 15$, względny opór dyfuzyjny: Sd = 0,04 m dla 3 mm, podciąganie kapilarne: Wc1, ≤0,4 kg/(m²*min.0,5), grubość warstwy: ziarno 0,5 od 2 mm do 8 mm, ziarno 0,6 od 3 mm do 10 mm.np. Optosan TrassFeinputz firmy Optolith. Należy wykonać próby, aby dobrać fakturę do tynku oryginalnego, tynk nakładany i zacierany ręcznie.

6. Gruntowanie powierzchni wodnym preparatem głęboko penetrującym o właściwościach: wzmacnia pyłące podłoże, wyrównuje i zmniejsza ich chłonność, wzmacnia podłoże umożliwiając malowanie farbami dyspersyjnymi, wolny od rozpuszczalników, parametry techniczne zgodnie z PN C 81906, gęstość ok. 1,0 g/cm³, pH ok. 8,0, czas wysychania warstwy ok. 8 godz.

7. Pomalowanie tynku farbą mineralną matową - zolo-krzemianową na bazie zolu krzemionkowego i wodnego szkła potasowego z organicznymi stabilizatorami o właściwościach: wysoko paroprzepuszczalna i hydrofobowa, bardzo odporna na porastanie grzybów i glonów, odporna na działanie promieni UV, parametry techniczne wg PN-EN 1062-1: kategoria połysku G3 (mat) $\leq 0,6$ wielkość ziarna S2 (średnie), względny opór dyfuzyjny powłoki Sd ok. 0,08 m, przepuszczalność wody W W2 średnie 0,11 kg/ m²h0,5, współczynnik przenikania pary wodnej V1 duży, grubość powłoki E3 ($>100 \leq 200 \mu\text{m}$), pokrywanie rys A1 ($>100 \mu\text{m}$), pH ok. 11, gęstość farby ok. 1,50 g/cm³.

Farba w kolorze starej bieli.

C. Cokół

1. Dezynfekcja powierzchni zaatakowanych przez glony przy pomocy preparatu do usuwania bakterii, grzybów, glonów o właściwościach: działanie długotrwałe, bez działania hydrofobizującego, nie zawiera metali ciężkich, poprzez pędzlowanie lub natrysk.

2. Oczyszczenie powierzchni z powłok malarskich metodą chemiczno-mechaniczną przy pomocy preparatów o właściwościach: konsystencja pasty, nie zawierający N-metylo-pyrrolidonu, CKW i alkaliów, ulegający biodegradacji, gęstość (20 °C) 1,04 kg/l, lepkość około 7000 mPas, odczyn pH (20 °C) z doczyszczaniem metodami ściernymi lub parą wodną. Usunięcie mechanicznie odparzonych fragmentów zaprawy.

3. Naprawa cokołu przy pomocy wysokoelelastycznego, o dobrej przyczepności tynku wyprodukowaną z użyciem wysokojakościowych hydraulicznie wiążących materiałów wg PN-EN-459-1 oraz PN-EN-197-1, średnioziarnistych kruszyw (do 1,0 mm), jak i specjalnych dodatków polepszających obróbkę i przyczepność.

4. Nałożenie hydroizolacji mineralnej na powierzchnie poziome o własnościach: wodoszczelna, paroprzepuszczalna, odporna mechanicznie.

5. Zagruntowanie powierzchni preparatem głęboko penetrującym, paroprzepuszczalnym, zmniejszającym chłonność podłoża i zwiększającym przyczepność / zgodnie z instrukcją/.

6. Pomalowanie tynku farbą mineralną matową - zolo-krzemianową na bazie zolu krzemionkowego i wodnego szkła potasowego z organicznymi stabilizatorami o właściwościach: wysoko paroprzepuszczalna i hydrofobowa, bardzo odporna na porastanie grzybów i glonów, odporna na działanie promieni UV, parametry techniczne wg PN-EN 1062-1: kategoria połysku G3 (mat) $\leq 0,6$ wielkość ziarna S2 (średnie), względny opór dyfuzyjny powłoki Sd ok. 0,08 m, przepuszczalność wody W W2 średnie 0,11 kg/ m²h0,5, współczynnik przenikania pary wodnej V1 duży, grubość powłoki E3 ($>100 \leq 200 \mu\text{m}$), pokrywanie rys A1 ($>100 \mu\text{m}$), pH ok. 11, gęstość farby ok. 1,50 g/cm³.

Cokół pomalowany w kolorze białym złamany szarością.

D. Elementy stalowe - ściąg, kotwy przy konstrukcji ryglowej.

1. Oczyszczenie chemiczno - mechaniczne z farb oraz korozji przy użyciu gotowego preparatu do usuwania starych farb i lakierów z podłoża metalowych oraz przez oczyszczenie strumieniowo-

ścierne do Sa=2,5 (piaskowanie) z użyciem odpowiedniego ścierniwa, powierzchnia stalowa oczyszczona do stopnia czystości St 3 wg PN - ISO 8501-1; powierzchnia sucha, pozbawiona zanieczyszczeń, tłuszczu i kurzu, miejsca przekorodowań, uszkodzeń mechanicznych i termicznych oraz miejsca o obniżonej przyczepności powłoki do podłoża oczyszczone do metalu do stopnia czystości St 2 wg PN - ISO;

2. Zabezpieczenie antykorozyjne metalu farbą antykorozyjną powłoką – 2 warstwy, farba na bazie mini ołowianej – tetratlenek triłowiu Pb_3O_4

3. Pokrycie powierzchni metalowych farbą nawierzchniową - 2 x farbą do metalu w kolorze grafitowym, półmat

E. Stolarka drzwiowa / drzwi na wieżę/

1. Oczyszczenie powierzchni drewna z resztek powłok malarskich metodą chemiczno-mechaniczną przy pomocy preparatów o właściwościach: konsystencja pasty, zmiękczająca powłokę farby, ulegający biodegradacji / wykonaniu prób/ z doczyszczaniem drewna metodami ściernymi.

2. Dezynsekcja drewna przed owadami przy pomocy preparatu zwalczającego owady i larwy, o dobrej penetracji w strukturę drewna.

3. Uzupełnienie płytkich ubytków bezrozpuszczalnikową masą wypełniającą/wyrównawczą 2K o właściwościach: wysoka wytrzymałość na ściskanie, izolacja pary wodnej, niewielki ciężar właściwy, bardzo dobra podatność na modelowanie, możliwe malowanie w celu konsolidacji kolorystycznej, gęstość (20 °C) ok. 0,93 g/cm³.

4. Wymiana zniszczonych elementów (ze szczególnym uwzględnieniem dolnych partii skrzydła i ościeżnicy), drewno sosnowe, wysezonowane.

5. Pomalowanie farbą wodorozcieńczalną, matową w kolorze jasnego brązu jak istniejące.

F. Stolarka okienna i drzwiowa zewnętrzna /drzwi wejściowe/.

1. Nowa do wykonania z powtórzeniem oryginalnego wzoru: konstrukcja, podziały, profile, elementy dekoracyjne, z drewna sosnowego. Drewno malować farbą wodorozcieńczalną w kolorze jasnego brązu o właściwościach: odporna na promieniowanie UV, stanowiąca doskonałe zabezpieczenie powierzchni drewna przed wpływami atmosferycznymi, szybko schnąca, długotrwała elastyczność powłoki, regulująca wilgotność podłoża.

G. Stolarka drzwiowa w blendach dobudowy /atrapy/.

1. Oczyszczenie powierzchni drewna z resztek powłok z powłok malarskich metodą chemiczno-mechaniczną przy pomocy preparatów o właściwościach: konsystencja pasty, zmiękczająca powłokę farby, ulegający biodegradacji /wykonaniu prób/ z doczyszczaniem drewna metodami ściernymi.

2. Zaleca się pomalowanie drewna w kolorze jasnego brązu zbliżonym do koloru stolarki okiennej, mat/satyna farbą kryjącą matową o właściwościach: materiał silnie kryjący, elastyczna powłoka, nie łuszczy się, odporna na alkalia, powłoka odporna na wpływ czynników atmosferycznych.

VII. Dokumentacja zdjęciowa – stan zachowania

Fot. 6. elewacja płd.-wsch., część główna/górna/, stan zachowania: po lewej stronie uszkodzenia tynku w wypełnieniach konstrukcji

Fot. 7. elewacja płd.-wsch., część główna /dolna/ stan zachowania: uszkodzenia tynku w wypełnieniach konstrukcji, zaplamienia tynku w partii cokołowej

Fot. 8. dobudowa stan zachowania: ubytki i spękanie tynku

Fot. 9. elewacja płn.-wsch., dobudowa /część górna / stan zachowania: ubytki tynku

Fot. 10. elewacja frontowa, piętro, stan zachowania: przetarcia farby do drewna na elementach konstrukcji, spękany tynk polach wypełnienia

Fot. 11. elewacja płn.-zach., dobudowa, stan zachowania: ubytki i spękanie tynku, zaplamienia w partii cokołowej w postaci zielonych przebarwień od glonów, przetarcia farby do drewna na elementach konstrukcji

Fot. 12. elewacja pñ.-zach., dobudowa, stan zachowania; zaplamienia w partii cokołowej w postaci zielonych przebarwieñ od glonów, przetarcia farby do drewna na elementach konstrukcji

Fot. 13. wieża, stan zachowania; zaplamienia przetarcia farby do drewna na elementach konstrukcji, zaplamienia tynku w partii wypełnienia

Fot. 14. parter, narożnik płd.-zach. przy oknie, stan zachowania: nierówno położony tynk

Fot. 15. elewacja frontowa, pole pod oknem z lewej strony, stan zachowania: spękany tynk polach wypełnienia

Fot. 16. Elewacja frontowa, poziom stropu parteru nad wejściem, stan zachowania: ubytki tynku w polach wypełnienia konstrukcji, przetarcia farby do drewna na elementach konstrukcji, stan zachowania stolarki okiennej

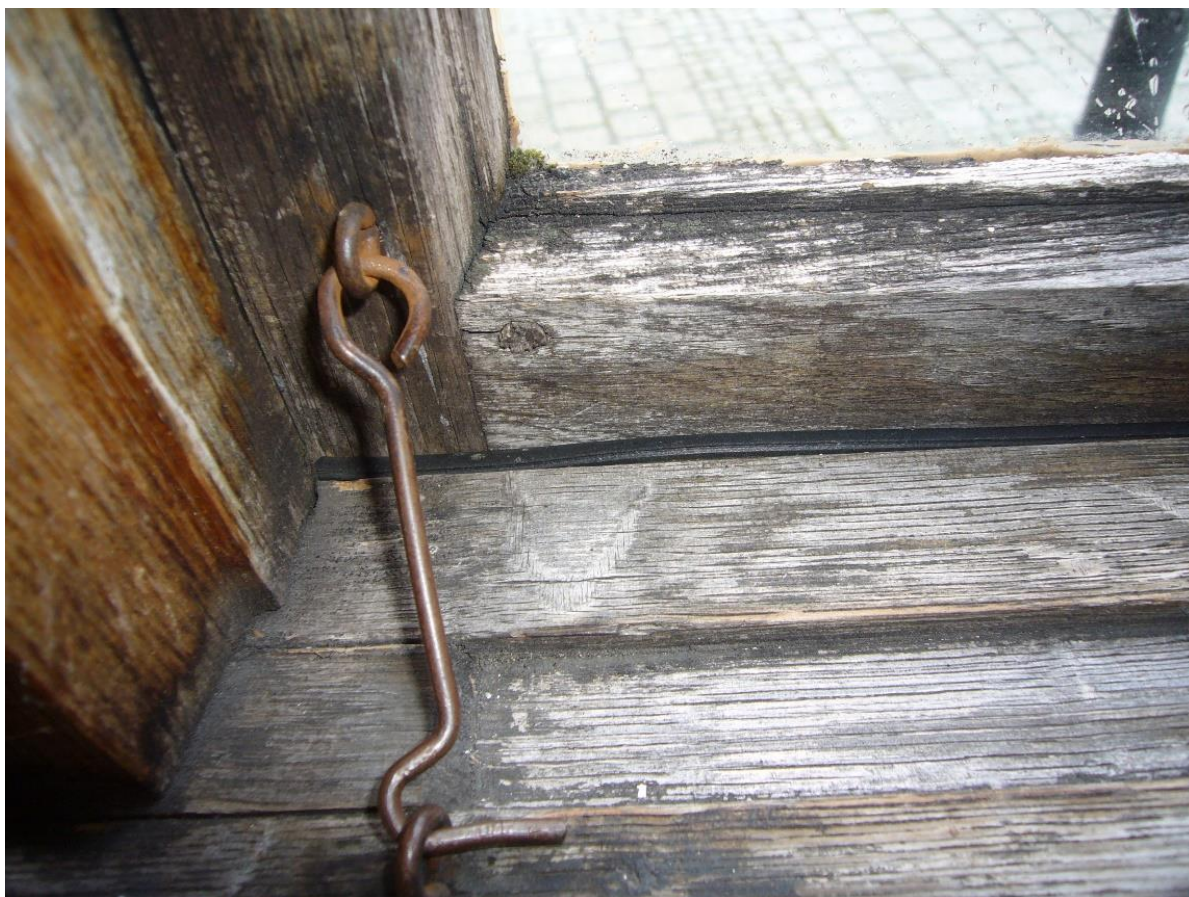
Fot. 17. elewacja płn.-zach., styk części głównej parter z dobudową przy podwalinie dolnej stan zachowania: ubytki tynku

Fot. 18. elewacja frontowa przy drzwiach wejściowych, stan zachowania: ubytki i spękanie tynku, warstwa powłoki malarskiej na wypełnieniu konstrukcji

Fot. 19. elewacja południowo-wschodnia, zniszczenia drewna - przetarcia farby do drewna, drewno ściemniałe od wilgoci.

Fot. 20. elewacja północno-zachodnia, zniszczenia drewna - przetarcia farby do drewna, drewno ściemniałe od wilgoci.

Fot. 21. elewacja frontowa, skrzydło wypaczone, nieszczelne

Fot. 22. elewacja frontowa, stolarka okienna po prawej stronie drzwi stan zachowania: złuszczenia farby, zielone przebarwienie drewna od glonów

Fot. 23. remiza, elewacja płn.-zach. parter, stolarka okienna, stan zachowania: złuszczenia farby, zielone przebarwienie drewna od glonów, ubytek w opasce

Fot. 24. elewacja płn.-zach. piętro, stolarka okienna, stan zachowania: złuszczenia farby, spękania drewna, zielone przebarwienie drewna od glonów.

Fot. 25. stolarka, drzwi wejściowe od zewnątrz

Fot. 26. stolarka, drzwi wejściowe , stan zachowania

Fot. 27. elewacja płn.-wsch., zamarkowane otwory wjazdowe do remizy, stolarka – atrapa.

Fot. 28. elewacja pld-wsch., stolarka drzwiowa – atrapa.